

ΤΣΕΡΚΗΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Δικηγόροι Εταίροι:

Μηνάς Ι. Τσέρκης * Μαρίνα Δ. Κρανίτη

Δικηγόροι Συνεργάτες:

Αικατερίνη Β. Νοταπούλου * Στεφάνια Α. Κουλούμπρη * Σοφία Γ. Κογκέλη

Εθελοδοντών Δωδεκανησίων 29, 85100 Ρόδος | Τ. 22410-27890, 28763 | Φ. 22410 28796 | info@tserkis.gr

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΥΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΡΟΔΟΥ
ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Νικήτα Σπανού του Γεωργίου – Σαράντη, κατοίκου Ρόδου, περιοχής Κανδυλί (Μάνδρα Μπουαζέ), με ΑΦΜ 122255625 Δ.Ο.Υ. Ρόδου.

ΚΑΤΑ

Θωμά – Δημητρίου Σπανού του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου, 5ο χλμ. Ρόδου – Λίνδου, με Α.Φ.Μ. 027637336 Δ.Ο.Υ Ρόδου.

Εισάγεται για συζήτηση ενώπιον του δικαστηρίου Υμών η από 01-08-2022 και με αριθμό κατάθεσης 82/2022 αγωγή του αντιδίκου στρεφόμενη κατά εμού και κατά των λοιπών αναφερόμενων ομοδίκων μου, εκδικαζόμενη κατά την τακτική διαδικασία. Ήδη κατατίθενται με την παρούσα εντός της προβλεπόμενης από το άρθρο 237 ΚΠολΔ προθεσμίας των 100 ημερών, προτάσεις μετά των αποδεικτικών μέσων, εκ των οποίων συνάγεται ότι η αγωγή του αντιδίκου πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως αόριστη, νόμω και ουσία αβάσιμη, και να γίνουν δεκτοί οι ισχυρισμοί μου που περιλαμβάνονται στις παρούσες προτάσεις και συνοδεύονται προς απόδειξή τους από τα αναφερόμενα στην παρούσα έγγραφα.

Α. ΑΟΡΙΣΤΙΑ ΑΓΩΓΗΣ

Με την υπό κρίση αίτηση ο ενάγων ζητεί την ακύρωση α) της υπ' αριθ. 181/2020 αποποίησης κληρονομιάς του αδερφού του και πατέρα μου και β) του από 12-03-2020 ιδιωτικού συμφωνητικού που υπεγράφη μεταξύ αυτού και των κληρονόμων του πατρός μου, ήτοι εμού και των λοιπών ομοδίκων μου κατά των οποίων στρέφεται η υπό κρίση αγωγή.

Πλην όμως η κρινόμενη αγωγή πάσχει αοριστίας καθώς ο ενάγων αναφέρει τα δύο υπό ακύρωση έγγραφα μόνο κατά τίτλο, χωρίς ειδικότερη αναφορά του περιεχομένου τους και χωρίς να τα περιλαμβάνει αυτούσια στην αγωγή. Με τον

τρόπο αυτό εγώ, με την ιδιότητα του εναγομένου στερούμαι παντελώς της δυνατότητας για αξιοπρεπή υπεράσπιση, καθόσον καλούμαι να σχολιάσω τα εν λόγω έγγραφα και να αντικρούσω το περιεχόμενο αυτών και τους ισχυρισμούς του ενάγοντος, χωρίς να έχω καθόλου γνώση των εν λόγω εγγράφων και χωρίς ουδέποτε να έχουν υποπέσει στην αντίληψή μου. Δεν έχω δει ποτέ την υπ' αριθ. 181/2020 αποποίηση κληρονομιάς ούτε το από 04-03-2020 ιδιωτικό συμφωνητικό, του οποίου του περιεχόμενο ουδόλως γνωρίζω, καθώς επίσης δε γνωρίζω αν αναφέρεται το όνομα μου σε αυτό, σίγουρα εξάλλου δεν έχω συμβληθεί με τη θέση της υπογραφής μου επί αυτού. Καλούμαι εν ολίγοις να πάρω θέση επί αίτησης ακυρότητας εγγράφων το περιεχόμενο των οποίων ουδόλως γνωρίζω. Σαφώς δε η αοριστία δεν καλύπτεται με την κατάθεση αυτών με τις προτάσεις του ενάγοντος ως σχετικών μετά το πέρας της δικάσιμου.

Πέραν δε τούτων το δικόγραφο πάσχει επιπλέον αοριστίας για το λόγο ότι δεν αναφέρεται ποια είναι η διάταξη της τελευταίας βούλησης και το ακριβές περιεχόμενο αυτής και πως προκύπτουν τα ποσοστά με το οποία επιβαρύνεται έκαστος εκ των εναγομένων με την ιδιότητα του κληρονόμου στο αναφερόμενο στην αγωγή του ποσό, ώστε ομοίως να μπορέσει να υπάρξει αντίκρουση των ισχυρισμών του ενάγοντος.

Κατόπιν τούτων η υπό κρίση αγωγή πρέπει να απορριφθεί λόγω της αοριστίας της.

B. ΝΟΜΩ ΑΒΑΣΙΜΟ ΑΓΩΓΗΣ

Εξάλλου όπως προκύπτει από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 147, 149, 150, 151, 152 ΑΚ, όποιος παρασύρθηκε με απάτη σε δήλωση βουλήσεως ή εξαναγκάστηκε σε δήλωση βούλησης με απειλή, που ασκήθηκε παράνομα ή αντίθετα προς τα χρηστά ήθη από τον άλλο ή από τρίτο, έχει δικαίωμα να ζητήσει την ακύρωση της δικαιοπραξίας και παράλληλα την ανόρθωση κάθε άλλης ζημίας του, σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες (αρθρ.914 επ. ΑΚ) (...) Από τις προαναφερόμενες διατάξεις η απάτη και απειλή αντιμετωπίζονται στο δίκαιο υπό δύο έννοιες, ήτοι: α) ως λόγος που καθιστά ελαττωματική τη βούληση του απατηθέντος ή απειληθέντος, εξαιτίας της οποίας δικαιούται να ζητήσει την ακύρωση της δήλωσής του και β) ως αδικοπρακτική συμπεριφορά του απατήσαντος ή απειλήσαντος, η οποία γεννά σε βάρος του υποχρέωση αποζημίωσης, κατά το άρθρο 914 του ΑΚ, που ορίζει ότι όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει. Δεν ενδιαφέρει αν η πλάνη που δημιουργήθηκε συνεπεία της απάτης είναι συγγνωστή ή μη, ουσιώδης ή επουσιώδης, καθώς και αν αναφέρεται αποκλειστικά στα παραγωγικά της βούλησης αίτια, αρκεί αυτή να υφίσταται κατά το χρόνο της δήλωσης της βούλησης του απατηθέντος. **Ειδικότερα απάτη, κατά την έννοια του άρθρου 147 ΑΚ αποτελεί κάθε συμπεριφορά από πρόθεση, που τείνει να παράγει, ενισχύσει ή διατηρήσει πεπλανημένη αντίληψη ή εντύπωση, με**

σκοπό να οδηγηθεί κάποιος σε δήλωση βούλησης, συνίσταται δε η απατηλή συμπεριφορά, είτε σε παράσταση ανύπαρκτων γεγονότων ως υπαρκτών, κατά παράβαση του καθήκοντος αληθείας, είτε στην απόκρυψη ή αποσιώπηση ή ατελή ανακοίνωση υπαρκτών γεγονότων, των οποίων η αποκάλυψη σ' αυτόν, που τα αγνοούσε, επιβαλλόταν από το καθήκον διαφώτισης του με βάση την καλή πίστη ή την υπάρχουσα ιδιαίτερη σχέση μεταξύ αυτού και εκείνου, προς τον οποίο απηύθυνε τη δήλωση του, η συμπεριφορά δε αυτή αποσκοπεί στην πρόκληση δήλωσης βουλήσεως του απατηθέντος, η οποία προκλήθηκε πράγματι από την απάτη (ΑΠ 1756/2011). Ως λόγος μεν η απάτη, που καθιστά ελαττωματική τη βούληση, αποκτά σημασία, μόνο στο πλαίσιο της δικαιοπραξίας, αφού αποτελεί αρνητική προϋπόθεση του κύρους της, και θεμελιώνει, ανάλογα προς το εάν ο απατηθείς επιδιώκει την ακύρωση της δικαιοπραξίας ή την αποδέχεται παρά το ελάττωμά της, παράλληλες αξιώσεις αντίστοιχα αποζημίωσης από αδικοπραξία, για αρνητικό διαφέρον στην πρώτη, που μπορεί να περιλαμβάνει και περαιτέρω θετική ζημία σαν αποτέλεσμα της κατάρτισης της απατηλής δικαιοπραξίας και για θετικό διαφέρον στη δεύτερη. (...) Στην περίπτωση ακυρώσιμης λόγω απάτης δικαιοπραξίας, εφόσον η προκληθείσα πλάνη είναι ουσιώδης, η ακύρωση της δικαιοπραξίας είναι δυνατή τόσο βάσει των περί απάτης διατάξεων, όσο και βάσει των διατάξεων περί πλάνης, υποκείμενη κάθε φορά στους κανόνες εκάστης εξ αυτών. Περαιτέρω, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 150- 151 του ΑΚ, απειλή είναι η εξαγγελία κάποιου κακού για τον απειλούμενο, με την οποία ο τελευταίος περιάγεται σε κατάσταση ψυχολογικής πίεσεως και συνεπεία της οποίας αυτός φρονεί, ότι πρέπει να προβεί στην υπό του απειλούντος επιδιωκόμενη δήλωση βουλήσεως, προκειμένου να αποφύγει την επέλευση του κακού. Για την εφαρμογή δε των ως άνω διατάξεων απαιτείται: α) απειλή επικείμενου κακού για τη ζωή, τη σωματική ακεραιότητα, την ελευθερία, την τιμή και την περιουσία του απειλούμενου ή των προσώπων, που συνδέονται στενότερα με αυτόν, β) ο κίνδυνος επελεύσεως του κακού να είναι άμεσος και σπουδαίος, δηλαδή επικείμενος και πραγματικός και να είναι ικανός και προκαλέσει φόβο σε έμφρονα άνθρωπο, γ) η απειλή να έγινε προς το σκοπό να εξαναγκάσει τον απειλούμενο σε δήλωση, να οδήγησε πράγματι στη δήλωση βουλήσεως και μάλιστα παράνομα ή εναντίον των χρηστών ηθών (ΑΠ 1912/2008). Επιπλέον, η απειλή πρέπει να είναι παράνομη, δηλαδή το εξαγγελλλόμενο κακό πρέπει να αντίκειται σε απαγορευτική διάταξη νόμου. Επομένως, δεν μπορεί να συνίσταται στην άσκηση νόμιμου δικαιώματος. Εναλλακτικά, όμως, μπορεί να πρόκειται για ανήθικη απειλή, όταν το εξαγγελλλόμενο κακό αντίκειται στα χρηστά ήθη ή δεν τελεί σε συνάφεια η απειλή με την επιδιωκόμενη δήλωση βούλησης, παρότι αποτελεί άσκηση νόμιμου δικαιώματος ή όταν το απειλούμενο κακό δεν αποτελεί το κατάλληλο μέσο για το σκοπό που επιδιώκεται και ο επιδιωκόμενος ή ο απειλούμενος σκοπός είναι αντίθετος προς τα χρηστά ήθη (ΑΠ 1272/2004). Η κρίση δε για αντίθεση της απειλούμενης

πράξης στα χρηστά ήθη θα πρέπει να αναζητείται στις κρατούσες για την ηθική αντιλήψεις της δεδομένης εποχής, του δεδομένου τόπου και στη συγκεκριμένη περίπτωση (ΑΠ 214/1972). Συνακόλουθα τούτων, δεν πρόκειται περί απειλής, στην περίπτωση απλών υποδείξεων ή προειδοποιήσεων, αναφερομένων είτε σε κάποια υφιστάμενη ήδη δυσμενή κατάσταση για τον απειλούμενο, είτε σε γεγονότα, τα οποία θα επέλθουν ούτως ή άλλως και χωρίς οποιαδήποτε ανάμειξη του απειλούντος (ΑΠ 745/2020).

Στην προκειμένη περίπτωση ο ενάγων ισχυρίζεται κατ' ορθή εκτίμηση του δικογράφου του ότι προέβη στην σύνταξη των υπό ακύρωση εγγράφων λόγω πλάνης, απάτης και απειλής, συνισταμένων α) της μεν πλάνης στο ότι πλανήθηκε από το Χρήστο Σπανό (1^ο εναγόμενο) σχετικά με το ότι αν αποποιείτο την κληρονομιά αυτός θα προμηθευόταν προϊόντα από τις επιχειρήσεις του, β) της δε απάτης και απειλής στο ότι ο Στυλιανός Καστανάκης (5^{ος} εναγόμενος) του ανακοίνωσε ότι εάν δεν αναλάμβανε κάποια εργασία θα σταματούσε ο δανεισμός του από τις εταιρείες του πατρός μου και στο ότι η Ειρήνη Σπανού (2^η εναγόμενη και αδερφή μου) του ανακοίνωσε ότι η καταβολή σε αυτόν του ποσού των 1.000€ μηνιαίως θα την έφερνε σε οικονομική ανέχεια και αδυναμία να θρέψει τα τέκνα της.

Πλην όμως οι εν λόγω ισχυρισμοί και αληθείς υποτιθέμενοι ουδόλως συνιστούν τις έννοιες της πλάνης της απάτης ή της απειλής καθώς ακόμα και αν ήθελε υποτεθεί αληθές ότι ο πρώτος εναγόμενος υπεσχέθη ο ίδιος να προμηθεύεται προϊόντα από τις επιχειρήσεις του ενάγοντος προκειμένου αυτός να αποποιηθεί την κληρονομιά του αδερφού του, η μη τήρηση της εν λόγω υπόσχεσης δε συνιστά εξαπάτηση καθόσον πρόκειται για απλή υπόσχεση μελλοντικών γεγονότων μη συνοδευόμενη από υπαρκτά γεγονότα του παρόντος ή του παρελθόντος, ικανά να δημιουργήσουν μια πεπλανημένη πεποίθηση. Επιπρόσθετα η εν λόγω υπόσχεση κατά τα λεγόμενα του ενάγοντος προήλθε μόνο εκ του ενός των εναγομένων, ήτοι μόνο από τον Χρήστο Σπανό, εν πλήρη αγνοία εμού του ιδίου, και αφορούσε σε μελλοντικές δεσμεύσεις του ίδιου μόνο (Χρήστου Σπανού), και επομένως ο λόγος αυτός δεν μπορεί να στηρίξει ακύρωση των δικαιπραξιών και έναντι εμού, που τελώ σε πλήρη άγνοια σχετικά με όσα διεμείφθησαν μεταξύ του ενάγοντος και του πρώτου εναγόμενου. Τέλος τα όσα αναφέρει ο ενάγων σχετικά με την απειλή την οποία φέρεται να δέχτηκε, δεν συνιστούν την έννοια της απειλής. Και τούτο διότι η αναφορά ότι πρέπει να αναλάβει εργασία δε στοιχειοθετεί απειλή κατά την έννοια του νόμου, ούτε βέβαια μπορεί να γίνει δεκτό ότι ο ενάγων ένιωσε τρόμο ή ανησυχία από την αναφορά ότι η δεύτερη εναγόμενη δε θα είχε οικονομικούς πόρους, ειδικά καθώς αυτή είναι μέτοχος τριών ναυτιλιακών εταιρειών που της προσφέρουν αρκετούς πόρους, πλέον της εργασίας της και της εργασίας του συζύγου της. Ουδέν άλλο γεγονός αναφέρει το οποίο συνιστά απειλή βίας ή παράνομης πράξης, και θα μπορούσε να επιφέρει το αξιόποιο αποτέλεσμα της απειλής.

Κατόπιν τούτων η υπό κρίση αγωγή πρέπει να απορριφθεί στην ουσία της ως νόμω αβάσιμη.

Γ. ΑΡΝΗΣΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ

Α. Στην αδόκητο περίπτωση που ήθελε υποτεθεί ότι θεωρήσετε ως ορισμένη και νόμω βάσιμη την αγωγή του ενάγοντος, τότε επάγομαι τα ακόλουθα πτος αποδόμηση των ουσιαστικών του ισχυρισμών: Ο ενάγων όσον αφορά σε εμένα, ήτοι στον τρίτο εναγόμενο, δεν αναφέρει ότι συμμετείχα σε κάποια από τα περιστατικά που τον οδήγησαν στην σύνταξη των υπό ακύρωση εγγράφων και δηλώνω ότι ουδεμία γνώση έχω περί των όσων αναφέρει. Εγώ άλλωστε ο ίδιος βρίσκομαι σε αντιδικία με τους λοιπούς ομοδίκους μου, οι οποίοι είναι ταυτόχρονα οι μέτοχοι των εταιρειών που μας κληροδότησε ο πατέρας μου, Γεώργιος- Σαράντης Σπανός, για θέματα μη σχετιζόμενα με την παρούσα. Οι σχέσεις μας έχουν διαρρηχθεί προ πολλού ώστε δεν υφίσταται πλέον μεταξύ ημών ούτε και η τυπική επικοινωνία. Ως εκ τούτων δεν έχω καμία συμμετοχή σε οιαδήποτε επικοινωνία είχαν με τον εναγόμενο, δεν έχω καμία ενημέρωση για τις ενέργειές τους που σχετίζονται με την κληρονομιά του πατρός μας και εν γένει δεν έχω καμία γνώση περί των όσων επάγεται ο ενάγων, κάτι που και ο ίδιος ομολογεί. Και ειδικότερα:

Στις 13 Νοεμβρίου 2019 απεβίωσε στη Ρόδο σε ηλικία 69 ετών ο Γεώργιος- Σαράντης Σπανός του Χρήστου και της Παναγιώτας, κάτοικος όσο ζούσε Καλυθιών Ρόδου, ο οποίος κατέλιπε ως μοναδικούς πλησιεστέρους συγγενείς του τη σύζυγό του, Μελπωμένη Σπανού και τα τρία του τέκνα, εμένα και τους Χρήστο Σπανό και Ειρήνη Σπανού.

Ο αποβιώσας κατέλιπε την από 12 Ιουλίου 2018 μυστική διαθήκη του, για την κατάρτιση της οποίας συντάχθηκε κατ' άρθρο 1743 ΑΚ η υπ' αριθ. 42.809/16-07-2018 πράξη του συμβολαιογράφου Ρόδου, Δημητρίου Γιώρτσου, η οποία δημοσιεύτηκε νόμιμα δυνάμει του υπ' αριθ. 142/19-11-2019 πρακτικού του Ειρηνοδικείου Ρόδου.

Με την προαναφερθείσα διαθήκη ο θανών, πλην των άλλων περιουσιακών του στοιχείων, κατείχε μετοχές σε τρεις ναυτικές εταιρείες, και δη α) στην εταιρεία με την επωνυμία «ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΝΕ», β) στην εταιρεία με την επωνυμία «ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΑΚΤΟΠΟΛΟΪΚΗ ΝΕ», και γ) στην εταιρεία με την επωνυμία «ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ ΝΕ». Και συγκεκριμένα:

Ι. Με την από 09 Νοεμβρίου 1998 ιδρυτική πράξη – σύμβαση σύστασης ναυτικής εταιρείας (ν. 959/1979), ιδρύθηκε η ναυτική εταιρεία με την επωνυμία στην ελληνική γλώσσα «ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ Ν.Ε.», και στην αγγλική γλώσσα «DODECANISOS NAVIGATION M.C.», η οποία καταχωρήθηκε νόμιμα στις 18-11-1998 στο Μητρώο Ναυτικών Εταιρειών με ΥΕΝ/ΥΜΝΕ 2848/1998.

Ο θανών κατά το χρόνο του θανάτου του, κατείχε 469.342 μετοχές επί

συνόλου 471.600 μετοχών, ονομαστικής αξίας δεκατεσσάρων ευρώ και εξήντα επτά λεπτών (14,67) έκαστης εξ αυτών, ήτοι κατείχε το 99,52% του μετοχικού κεφαλαίου, ενώ το υπόλοιπο 0,24%, που αντιστοιχεί σε 1.129 μετοχές το κατείχε ο Πανταζής Κολάης του Νικολάου και της Δέσποινας, και το υπόλοιπο 0,24 %, που αντιστοιχεί σε 1.129 μετοχές το κατείχε ο Μιχαήλ Μιχαήλ του Αθηναγόρα και της Γεωργίας.

Με την προαναφερθείσα διαθήκη, εγώ απέκτησα το 24,5% των μετοχών του θανόντος επί της ανωτέρω εταιρείας, ήτοι κατέχω το 24,4% του συνολικού μετοχικού κεφαλαίου, ο Χρήστος Σπανός του Γεωργίου Σαράντη απέκτησε το 41% των μετοχών του θανόντος επί της ανωτέρω εταιρείας, ήτοι το 40,8% του μετοχικού κεφαλαίου, και η Ειρήνη Σπανού του Γεωργίου Σαράντη, απέκτησε το 24,5% των μετοχών του θανόντος επί της ανωτέρω εταιρείας, ήτοι κατέχει το 24,4% του μετοχικού κεφαλαίου. Ο Μιχαήλ Μιχαήλ του Αθηναγόρα απέκτησε το 5% των μετοχών του θανόντος επί της ανωτέρω εταιρείας, ήτοι κατέχει το 5,2% του μετοχικού κεφαλαίου, μαζί με το ποσοστό που κατείχε πριν από την κληρονομιά. Ο Στυλιανός Καστανάκης του Κωνσταντίνου απέκτησε το 3% των μετοχών του θανόντος επί της ανωτέρω εταιρείας, ήτοι κατέχει το 2,98% του μετοχικού κεφαλαίου και ο Χρήστος Σπανός του Μιχαήλ, απέκτησε το 2% των μετοχών του θανόντος επί της ανωτέρω εταιρείας, ήτοι κατέχει το 1,99% του μετοχικού κεφαλαίου.

II. Με την από 08 Δεκεμβρίου 2005 ιδρυτική πράξη – σύμβαση σύστασης ναυτικής εταιρείας (ν. 959/1979), ιδρύθηκε η ναυτική εταιρεία με την επωνυμία στην ελληνική γλώσσα «**ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ**», και στην αγγλική γλώσσα «**DODEKANISOS COASTAL MARITIME COMPANY**», η οποία καταχωρήθηκε νόμιμα στις 13-12-2005 στο Μητρώο Ναυτικών Εταιρειών με ΥΜΝΕ 3947/2005.

Ο θανών κατά το χρόνο του θανάτου του, κατείχε 15.000 μετοχές επί συνόλου 15.000 μετοχών, ονομαστικής αξίας δέκα ευρώ (10,00) έκαστης εξ αυτών, ήτοι κατείχε το 100% του μετοχικού κεφαλαίου, ανερχόμενου σε 150.000€.

Με την προαναφερθείσα διαθήκη, εγώ απέκτησα το 24,5% του μετοχικού κεφαλαίου, ο Χρήστος Σπανός του Γεωργίου Σαράντη απέκτησε το 41% μετοχικού κεφαλαίου η Ειρήνη Σπανού του Γεωργίου Σαράντη, απέκτησε το 24,5% του μετοχικού κεφαλαίου, ο Μιχαήλ Μιχαήλ του Αθηναγόρα απέκτησε το 5% του μετοχικού κεφαλαίου, ο Στυλιανός Καστανάκης του Κωνσταντίνου απέκτησε το 3% του μετοχικού κεφαλαίου, και ο Χρήστος Σπανός του Μιχαήλ, απέκτησε το 2% του μετοχικού κεφαλαίου.

III. Με την από 15 Σεπτεμβρίου 2011 ιδρυτική πράξη – σύμβαση σύστασης ναυτικής εταιρείας (ν. 959/1979), ιδρύθηκε η ναυτική εταιρεία με την επωνυμία στην ελληνική γλώσσα «**ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΝΑΥΤΙΑΚΗ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ Ν.Ε.**», και στην αγγλική γλώσσα «**DODEKANESE TOURISTIC MARITIME M.Co**», η οποία καταχωρήθηκε νόμιμα στις 19-09-

2011 στο Μητρώο Ναυτικών Εταιρειών με ΥΜΝΕ 4616/2011.

Ο θανών κατά το χρόνο του θανάτου του, κατείχε 100.000 μετοχές επί συνόλου 100.000 μετοχών, ονομαστικής αξίας δέκα ευρώ (10,00) έκαστης εξ αυτών, ήτοι κατείχε το 100% του μετοχικού κεφαλαίου, ανερχόμενου σε 1.000.000€.

Με την προαναφερθείσα διαθήκη, εγώ απέκτησα το 24,5% του μετοχικού κεφαλαίου, ο Χρήστος Σπανός του Γεωργίου Σαράντη απέκτησε το 41% του μετοχικού κεφαλαίου, η Ειρήνη Σπανού του Γεωργίου Σαράντη, απέκτησε το 24,5% του μετοχικού κεφαλαίου, ο Μιχαήλ Μιχαήλ του Αθηναγόρα απέκτησε το 5% του μετοχικού κεφαλαίου, ο Στυλιανός Καστανάκης του Κωνσταντίνου απέκτησε το 3% του μετοχικού κεφαλαίου, και ο Χρήστος Σπανός του Μιχαήλ, απέκτησε το 2% του μετοχικού κεφαλαίου.

Β. Οι ανωτέρω τρεις εταιρείες συμμετέχουν σε κοινοπραξία με την επωνυμία «ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ» η οποία έχει αναλάβει τη διαχείριση των επιβατηγών και οχηματαγωγών πλοίων των τριών προαναφερθέντων εταιρειών. Η Κοινοπραξία διοικείται από τον Χρήστο Σπανό του Γεωργίου – Σαράντη, ήτοι τον αδερφό μου, ο οποίος έχει την πλήρη στήριξη των λοιπών ομοδίκων μου σε όλες τις ενέργειες και αποφάσεις του. Ήδη από το έτος 2015 εργαζόμουν στην εν λόγω εταιρεία με καθήκοντα και θέση DPA (designed person ashore), ήτοι ήμουν ο υπεύθυνος διασφάλισης και υποστήριξης του Συστήματος Ασφαλούς Διαχείρισης των πλοίων της κοινοπραξίας, κατά και εκτός πλου, ασχολούμενος για τον λόγο αυτό με την καταλληλότητα των πληρωμάτων σχετικά με τον ασφαλή χειρισμό των πλοίων και την ταυτόχρονη συμμόρφωσή τους με τους διεθνείς κανόνες ασφαλείας και περιβάλλοντος.

Πλην όμως από το θάνατο του πατρός μου και εντεύθεν οι υπόλοιποι των προαναφερθέντων εταιρειών μέτοχοι προσπάθησαν να με εξοβελίσουν ολοκληρωτικά από τη λειτουργία των ανωτέρω εταιρειών τόσο με την ιδιότητα του μετόχου, όσο και με την ιδιότητα του εργαζόμενου. Και δη η πλειοψηφία μου απέστειλε σχέδιο απόφασης στο οποίο δεν περιλαμβανόμουν στη διοίκηση. Ταυτόχρονα παρανόμως και αδικαιολογήτως μου αρνούντο επανειλημμένα και τα βασικά μου ακόμα δικαιώματα ως μετόχου, ήτοι την πρόσβασή μου στα βιβλία των εταιρειών και την ενημέρωσή μου για την πορεία αυτών, ώστε να διασφαλίσω ότι λαμβάνει χώρα συνετή διοίκηση από αυτούς. Πέραν τούτων, αν και πλειοψηφών μέτοχος, που έχω ήδη εκφράσει την επιθυμία μου να συμμετέχω στα διοικητικά συμβούλια των εταιρειών, με αποκλείουν διαρκώς από αυτά. Τέλος πέραν του ότι προέβησαν σε δυσμενή εργασιακή μου μεταχείριση με υποβάθμιση της θέσης εργασίας μου, στις 21-12-2020 προέβησαν σε άκυρη απόλυσή μου, παρότι ήμουν απολύτως συνεπής και επαρκής στην εργασία μου.

Συνεπεία τούτων **άσκησα κατά των ομοδίκων μου ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου την από 26-05-2020 και με αριθμό κατάθεσης 49/26-05-2020 αγωγή μου με την οποία αιτούμουν την ακύρωση**

της διαθήκης του πατρός μου, καθώς και κατά της Κοινοπραξίας ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου την από 26-01-2021 και υπ' αριθ. 39/2021 αγωγή μου με την οποία αιτούμουν την αναγνώριση της ακυρότητας της ατομικής μου σύμβασης εργασίας και να υποχρεωθεί η Κοινοπραξία στην προσήκουσα αποδοχή της εργασίας μου και στην καταβολή σε εμένα των οφειλομένων μισθών. Αμφότερες οι αγωγές εκκρεμούν στο εφετείο.

Γ. Κατόπιν τούτων προκύπτει πέραν πάσης αμφιβολίας ότι εγώ ουδεμία σχέση έχω με τους λοιπούς ομοδίκους μου, κάτι που και ο ίδιος ο ενάγων ομολογεί, αφού ουδόλως αναφέρομαι στην υπό κρίση αγωγή. Οι σχέσεις μας είναι χειρίστες και δεν μπορώ να γνωρίζω αν πράγματι έλαβαν χώρα τα όσα ο ενάγων επάγεται. Ακόμα όμως και αν υποτεθούν αληθή εγώ ουδόλως συμμετείχα στις συνομιλίες τους, ούτε είχα γνώση περί αυτών. Επίσης ουδόλως ενημερώθηκα από τους ομοδίκους μου ή από τον ίδιο τον ενάγοντα πριν, κατά τη διάρκεια ή μετά την υπογραφή της αποποίησης κληρονομιάς και του από 04-03-2020 ιδιωτικού συμφωνητικού, ούτε έλαβα γνώση περί των διαπραγματεύσεων που έλαβαν χώρα μεταξύ του ενάγοντος και των αδερφών μου ως αυτός τις περιγράφει και αν βεβαίως υποτεθούν αληθείς. Το εν λόγω συμφωνητικό δεν το έχω δει ποτέ, δεν γνωρίζω το περιεχόμενό του και δεν γνωρίζω καν αν ευρίσκεται το όνομά μου πάνω σε αυτό. Το πρώτον έλαβα γνώση όλων των ανωτέρω με την αίτηση ασφαλιστικών του ενάγοντος και την αγωγή του.

Κατόπιν τούτων και εφόσον ουδόλως συμμετείχα σε όσα ο ενάγων αναφέρει, κάτι που και ο ίδιος ομολογεί, ήτοι ούτε τον εξαπάτησα, ούτε τον απείλησα, ούτε του δημιούργησα κάποια πεπλανημένη πεποίθηση, θα πρέπει η αγωγή να απορριφθεί ως προς εμένα και η αποποίηση κληρονομιάς πρέπει να θεωρηθεί ισχυρή έναντι εμού, με δεδομένο μάλιστα ότι όπως νομολογιακά έχει κριθεί ο δεσμός μεταξύ των συγκληρονόμων είναι δεσμός απλής ομοδικίας και όχι αναγκαστικής και επομένως μπορούν να υπάρξουν διαφορετικές και αντιφατικές κρίσεις για κάθε κληρονόμο.

Επειδή η αγωγή του αντιδίκου πρέπει σύμφωνα με τα ανωτέρω να απορριφθεί ως αόριστη και επικουρικά ως νόμω και ουσία αβάσιμη.

Επειδή πρέπει να καταδικαστεί ο ενάγων στην καταβολή της δικαστικής μου δαπάνης.

Επειδή προσκομίζονται προς απόδειξη των ισχυρισμών μου τα κάτωθι έγγραφα:

Α. Πληρεξούσιο του ενάγοντος για την εκδίκαση της υπόθεσης.

1. Η από 26-05-2020 και με αριθμό κατάθεσης 49/26-05-2020 αγωγή μου κατά των ομοδίκων μου περί ακύρωσης της διαθήκης του πατρός μου.

2. Η από 26-01-2021 και υπ' αριθ. 39/2021 αγωγή μου κατά της Κοινοπραξίας με την οποία αιτούμουν την αναγνώριση της ακυρότητας της ατομικής μου σύμβασης εργασίας και να υποχρεωθεί η Κοινοπραξία στην προσήκουσα αποδοχή της εργασίας μου και στην καταβολή σε εμένα των οφειλομένων μισθών.

**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ
ΑΙΤΟΥΜΑΙ**

Να απορριφθεί στο σύνολό της η γίνει δεκτή στο σύνολό της η από 01-08-2022 και με αριθμό κατάθεσης 82/2022 αγωγή του αντιδίκου.

Να καταδικαστεί ο ενάγων στην καταβολή της δικαστικής μου δαπάνης και την αμοιβή του πληρεξουσίου μου δικηγόρου, όπως αυτή προσδιορίζεται από τον Κώδικα Δικηγόρων.

**Ρόδος, 23 Δεκεμβρίου 2022
Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος**

ΜΗΝΑΣ Ι. ΤΣΕΡΚΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΜΗΝΑΣ Ι. ΤΣΕΡΚΗΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΩΝ 29 - ΡΟΔΟΣ
τηλ. 22410-27890, 28763 φαξ: 22410-28796
ΑΦΜ: 997340054 ΔΟΥ ΡΟΔΟΥ
email: info@tserkis.gr